

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Til Cecilia Wormstrup (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Til Cecilia Wormstrup (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid69132/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Fragment

FØR Kunsten kom var Pragt og Orden
Før Vid og Smag var Lyst paa Jorden
Om Gamle Sagar gjelde skal. –
Før Guldet var et gyldent Rige,
Om vi skal troe, hvad Skjalder sige,
Der neppe kjende den Metal. –
Nok er det at en Tid har været;
Da Smag og Kunster ey var æret.

Fragment

LÆR mig
Vor Sjal er Ild, – som uraknemmelig,
Fortærer det hvorved den føder sig –

Fragment

ER det kun Lyst som wise glædes ved;
Hvor arm er da vor Jord paa Salighed! –

Til Cecilia Wormstrup

BRØD vel Apoll sin Daphnes spæde Græne
Til Krands for mig? – Naar stammede jeg Digt,
Beruset af din Kraft o Hippocrene? –
At Doris vil opfordre mig til sligt
Kun den som ni Æoniske Gudinder

Opanumet, under Skjærts og Sang og Spil,
Hvis spæde Tinding Lorbær strax omvinder,
Kun den kan synge naar og som han vil. –
Naar Eraton i kjæle Toner klirrer,
Hyrdindens Stolthed og den troe Damoet;
Strax græder hiin og Ranssen som forvirrer
Omdanner ham til en forelskt Poët.
Saasart Terpsichore harmonisk danser
Eens Død, en andens seyetrige Mod
Saa er han snart i Flor og snart i Pandser
Og Taarer koster ham saa lidt, som Blod.
Og møder Satyr slig en færdig Digter,
Da naar han hylér mod en Konges Grav. –
Strax spøger han selv med Regentens Pligter,
At Sørge-Skaren skoggerleer deraf. –
Vi ønske kun – hos ham kan alting have
Vi frygte og han skjælver strax derved
Vi lee, han leer – vi døer og han begravet
Vi gifter os – han døer af Kjærlighed. –
Af det man havde, har og sildig ventet,
Gaer intet hans Opmærksomhed forbi,
Og Himmel Jord og alle Elementer,
Har intet som undgæzer hans Poësie.
Men ey omvandt du mig med Laurbær-Græne
Latones Søn – Ey stammede jeg Digt
Beruset af din Kraft o Hippocrene –
Vi vil man da opfordre mig til sligt. –

xxxxxx

Vel sang jeg ofte – – men min Sang var Smerte
Chiddekel hørte det og Gabbatha
Min Sang jeg selv min Skæbne og mit Hjerte
Blev stemt til Taarer af Urania
Hvad vil du da du muntre Glædens Datter
Som spøgende udfordrede min Pen! –
Sorg er min Sang – prosaisk er min Latrer
Cæcilia – kjend og undskyld din Ven.

xxxxxxxx

Dog at du ey opirred nu maae sige;
Han synger ey min Fest af Egensind. –
Vell! – rime vil jeg! – og du muntre Pige,
Syng Tanker til de Ræim som faldt mig ind! –

Fragment

INDHYLLET i mig Selv og taus og Mørk som du
Guddommelige Nat o Yongs Veninde
Gik jeg ved Lethes Bræd – en taare stoed endnu
uføelt – og Kold og glemmende at rinde
taus var du Natt og Mørk og bag dit tykke Sløor
Saac jeg kun Siælden røde Stierner spille
og du o Vand, hvor i det forbigangne døer
Dit matte Skin forhøvede det stille –
alt knalte ieg ved Dig du dødelige Bræd
Alt smilede Cypressernes Dryader
Alt var min Læbe vaad og alt faldt Dækket need
Vor Jord forsvant bag skinnende Monader
Da kom en venlig Røst bag ved Cypresserne
igennem Natten, naadede sang mit Øre
O for en liden tiid bliv glemt forglemmelse
thi her er noget som jeg først maa høre
Piloten – Søens Søn, naar han halv kold og Stiv
er følesløs og døv mod Venners Taarer
Da røres han endnu og gisper efter Liv,
Ved den bekiendte Lyd af Seil og aarer